

at Staten godt kunde overtage det hele, og derved forstaar jeg mindst saa meget, som Flertallet har foreslaaet — for Mindretallet vilde dog vel ikke komme og byde Befolkningen mindre, naar det siger, at det er for lidt, vi har foreslaaet. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at der er 238,000 Invalider, og hvis man vil give hver af dem Sikkerhed for et vist Beløb, behøver man ikke at regne længe for at se, at man kommer op paa et halvt Hundrede Millioner Kr. aarlig eller saa. Selvfølgelig maa der med et Forslag om en saadan Invaliditetshjælp følge et Lovforslag om Tilvejebringelsen af disse 50 Mill. Kr. aarlig eller mere, som, den Dag Loven træder i Kraft, skal udbetales med $\frac{1}{12}$ om Maanedet. Man kan ikke komme saa let over det som ved at sige: Det er Principet Vederlagsfrihed, der er Tale om; thi der er Tale om at give saa meget mere, og jeg henstiller, at man under den videre Overvejelse ogsaa i Udvalget husker paa, at dette Lovforslag kræver samtidig Gennemførelse af nye Skatter til et Beløb af 50 Mill. Kr., hvis man ikke vil stille de paagældende ringere end efter Flertallets Forslag.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Til min Kritik af Lovforslagets mindre gode Overensstemmelse med Socialdemokratiets Program, der kræver, at ogsaa Alderdomsforsørgelsen fuldt ud skal bæres af Staten, havde den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Borgbjerg) blot det Svar, at det var en meget overfladisk Argumentation. Jeg indrømmer, at det selvfølgelig ikke er enhver givet at naa til den saglige Dybde i Debatten, som er et særligt Kendetegn for det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, men jeg tillader mig dog at tro, at det ærede Medlem ved nærmere Overvejelse vil skønne Forskellen mellem de to Eksempler, han anførte. Han hævdede, at saa kunde Socialdemokraterne heller ikke stemme for Lovforslag, der f. Eks. indfører Nedsættelse af Militærudgifter o. s. v. Jeg tror dog, at det ærede Medlem vil indrømme, at der er meget stor Forskel paa af opportune Grunde at gaa med til Fremskridt i Lovforslag, der forelægges af andre Partier, og paa den Stilling, man indtager, naar man som selvstændigt Parti — og det ærede Medlem fremhævede netop stærkt Socialdemokratiets selvstændige Stilling overfor

dette Lovforslag — skal forelægge Lovforslag paa egen Haand og for egen Regning; her tror jeg, at man som Regel vil kunne kræve, at disse Lovforslag, der er foretagne af egen Drift, paa egen Haand og paa eget Ansvar, er i Overensstemmelse med vedkommende Partis Program.

Til Slutning svang det ærede Medlem Sejrens Fane over sit Hoved og udtalte sig med Begejstring om alt det Valgfæsk, der ikke var serveret, men destrueret under denne Forhandling. Ja, jeg tillader mig at tro, at hvis vi skulde have en Destruktionsanstalt for Valgfæsk, vil det ærede Medlem af god Erfaring blive en fortrinlig Direktør.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten skal bære hele Udgiften ved Alderdomsforsørgelsen, eller Kommunerne fremdeles skal bære en Del, er der fra vor Side gjort gældende, at det, som vi paa dette Omraade ønsker, er, at Staten kommer til at bære disse Udgifter, men naar vi ikke har stillet Forslag derom, er det, fordi vi ønskede, at dette Lovforslag skulde gennemføres saa hurtigt som muligt. Da det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) imidlertid mener, at det er urigtigt af os, vil jeg rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Vil det ærede Medlem medvirke til Gennemførelsen af et Lovforslag, hvorefter Staten kommer til at bære hele Byrden? Fra vor Side er der intet i Vejen derfor. Med Hensyn til, at vort Lovforslag kun gaar ud paa at yde Understøttelse, naar den paagældende har mistet $\frac{2}{3}$ af sin Arbejdsevne, gjorde jeg i Gaar udtrykkelig opmærksom paa, at naar vi ikke har stillet Forslag om at gaa videre, er det, fordi vi her er i Overensstemmelse med Venstre i Kommissionen, som netop har sat de $\frac{2}{3}$ som Grænse, hvorefter der kunde ydes Understøttelse eller Pension, men jeg gjorde opmærksom paa, at vi selvfølgelig er villige til at gaa saa langt ned, som de øvrige Partier vil være med, og jeg nævnede i Gaar, at vi godt kan gaa saa langt ned som i Ulykkesforsikringsloven, hvor der ydes Understøttelse, naar man mister 5 pCt. af sin Arbejdsevne. Vi er altsaa villige til at forhandle herom og gaa saa langt ned, og jeg spørger det ærede Medlem: Vil han være med til, at Staten kommer til at bære hele Udgiften ved Alderdomsforsørgelsen?